

متن پرسش

با عرض سلام و احترام: لطفا در خصوص این حدیث و نسبت آن با اراده انسان توضیح بفرمایید با تشکر. امام رضا علیه السلام فرمودند: إِذَا أَرَادَ اللَّهُ أَمْرًا سَلَبَ الْعِبَادَ عُقُولَهُمْ فَأَنْفَذَ أَمْرَهُ وَ تَمَّتْ إِرَادَتُهُ فَإِذَا أَنْفَذَ أَمْرَهُ رَدَّ إِلَى كُلِّ ذِي عَقْلٍ عَقْلَهُ فَيَقُولُ كَيْفَ ذَا؟ وَ مِنْ أَيْنَ ذَا؟ هرگاه خداوند اراده‌ی امری را بنماید عقل را از مردم می‌گیرد و کار خود را اجرا می‌نماید و اراده‌اش به‌تمام می‌رسد، وقتی تمام شد هوش و عقل آن‌ها را برمی‌گرداند، آن وقت اظهار نظر می‌کنند که چه شد؟ و از کجا به‌وجود آمد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اراده و اختیار انسان تنها در آن حدّ است که وقتی خداوند به حکم آیه‌ی «كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ» تاریخی را به صحنه آورد □ مثل حضور اسلام در تاریخ □ شخصیت خود را شکل دهد ولی به این معنا نیست که انسان‌ها در هر جایی بتوانند هرطور خواستند عمل کنند. حدیث ارزشمند مذکور نشان می‌دهد بعضی از وقایع را خداوند ماورای عقل انسان‌ها محقق می‌کند و چون آن حادثه واقع شد، انسان‌ها تعجب می‌کنند که چگونه چنین شد؟ موفق باشید